

SCRIITORII MOLDOVEI - COPILOR



ION DRUȚĂ

Chișinău 2018

Prozatorul, dramaturgul, eseistul Ion Druță s-a născut la 3 septembrie 1928 în s. Horodiște, Soroca (azi Dondușeni). În 1939, familia Druță trece cu traiul în satul Ghica-Vodă din preajma Bălților. Aici viitorul scriitor termină școala primară, după care urmează cursurile de tractoriști (1945) și Școala de silvicultură (1946).

În 1957 absolvește Cursurile literare superioare de pe lângă Institutul de Literatură „Maxim Gorki” din Moscova. A fost președinte de onoare al Uniunii Scriitorilor din Moldova (1988-1990), deputat în Sovietul Suprem al fostei URSS (1989). Începând cu anii '60 locuiește la Moscova.

Debutează în 1951 în revista „Octombrie” cu câteva schițe, una din ele intitulată *Problema vieții*. Volumul de debut *La noi în sat* (1953) este remarcat de critica vremii și anunță intrarea în literatură a unui prozator încadrat în categoria creatorilor rurali care idealizează viața satului patriarhal, refractar la valorile civilizației moderne.

Este autorul nuvelor și romanelor *Poveste de dragoste* (1954), *Frunze de dor* (1957), *Dor de oameni* (1959), *Piept la piept* (1964), *Povara bunătații noastre* (1969), *Ultima lună de toamnă* (1975), *Biserica Albă* (1983, 1988), *Clopotnița* (1984), *Toiașul păstoriei* (1984), *Ora jertfirii* (1998), *Pomul de la răscruce* (2003) ș.a.

În 2008 a văzut lumina tiparului epopeea istorică *Ultima dragoste a lui Petru cel Mare*, urmată de *Îngerul supraviețuirii: mărturii și spovedanii* (2011), *Grădina Domnului: eseuri, balade, amintiri: 1951-2017* (2017) ș. a.

Piesele *Casa mare* (1960, debut în dramaturgie), *Doina* (1968), *Păsările tinereții noastre* (1972), *Horia* (1973), *Cervus divinus* (1977-1981), *Frumos și sfânt* (1979), *Căderea Romei* (1995), *Apostolul Pavel* (1999), epopeea teatrală *Harul Domnului* (2001) ș. a. l-au afirmat ca dramaturg de o certă valoare artistică și au găsit un viu ecou în inimile spectatorilor din Moldova și alte țări.

Micilor cititori le-a adus în dar cărțile *Cenușica* (1962), *Povestea furnicii* (1963), *Trofimaș* (1966), *Daruri* (1969), *Bobocel cu ale lui* (1972) *Balada celor cinci motănași* (1972) ș. a.

A desfășurat o amplă activitate publicistică, fiind să fie „un director de conștiință” în domeniul vieții sociale. A fondat revista „Glasul”, a colaborat de-a lungul anilor la publicațiile „Moldova socialistă”, „Nistru”, „Literatura și arta”, „Neamul

românesc”, „Caiete critice”, „Excelsior”, „Literaturanaia gazeta”, „Drujba narodov”, „Novâi mir” și alte ediții periodice, la posturi de radio și televiziune din Chișinău, Moscova, București.

La inițiativa lui Ion Druță, în anul 2004, la intrarea în orașul Soroca, a fost înălțat monumentul Poetului Anonim, numit „Lumânarea Recunoștinței”.

S-a învrednicit de multiple premii și distincții, printre care Premiul de Stat al RSSM (1967, pentru drama psihologică *Casa mare* și nuvela *Ultima lună de toamnă*), Premiul „Mihai Eminescu” al Societății Bibliofililor din Republica Moldova pentru volumele *Scrieri*, Premiul „Vasile Alecsandri” al Uniunii Oamenilor de Teatru din Moldova (1988), Titlul Onorific de Scriitor al Poporului din RSSM (1988), Ordinul „Drapelul Roșu de Muncă” (1960), Ordinul „Lenin” (1988), Ordinul Republicii (1993), Ordinul „Bogdan întemeietorul” (2009).

Este membru de onoare al Academiei Române (1990) și membru titular al Academiei de Științe din Republica Moldova (1992). Laureat al Premiului de Stat al Republicii Moldova în domeniul literaturii (2008).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Opera

Biserica Albă: roman / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2015. – 543 p. – (Cartier clasic).

Casa mare / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2015. – 115 p. – (Cartier popular).

Clopotnița: roman / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2014. – 260 p. – (Cartier popular).

Daruri: povestiri / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2016. – 66 p. – (Cartier popular).

Frunze de dor: roman / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2015. – 260 p. – (Cartier popular).

Horodiște: proză memorialistică / Ion Druță; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2016. – (Cartier popular).

Păsările tinereții noastre: piese / Ion Druță. – Ch.: Cartea Moldovei, 2007. – 448 p. – (Colecție pentru elevi, studenți).

Povara bunătații noastre: roman / Ion Druță. – Ch.: Universul, 2005. – 520 p.

Povestea furnicii / Ion Druță; il.: Silvia Olteanu. – Ch.: Cartier, 2015. – 32 p.: il. – (Cartier codobele).

Vatra blajinilor / Ion Druță. – Ch.: Cartea Moldovei, 2007. – 516 p. – (Colecție pentru elevi, studenți).

Referințe critice

Academicianul Ion Druță – prozatorul, dramaturgul, eseistul: biobibliogr. / AȘM; coord.: M. Dolgan; alcăt.: L. Bodarev, V. Guriev, I. Nikolaeva. – Ch.: [s.n.], 2008. – 424 p.

Ion Druță: biobibliogr. / alcăt.: L. Gorin; red.: I. Șpac, Z. Dediu. – Dondușeni: [s.n.], 1998. – 142 p.

Cubleșan, Constantin. Ion Druță: conștiința a istoriei basarabene / Constantin Cubleșan. – Ch.: Cartier, 2015. – 176 p.

Druțiana teatrală: (articole despre teatrul lui Ion Druță) / cuv. înainte: N. Velehova. – Ch.: Cartea Moldovei, 2008. – 480 p.

Fenomenul artistic Ion Druță / AȘM; conceput și elab.: M. Dolgan. – Ch.: [s.n.], 2008. – 756 p. – (Academica).

Mazilu, Gheorghe. Autoritatea noastră spirituală: creația lui Ion Druță: eseuri / Gheorghe Mazilu. – Ch.: Cartea Moldovei, 2003. – 179 p.

Moraru, Anatol. Ion Druță: opera epică și dramatică / Anatol Moraru. – Ch.: Arc, 2010. – 52 p. – (Cartea care te salvează).

Dedicații lirice

Romanciuc, Vasile. Conștiința națională // Romanciuc, Vasile. Note de provincial / Vasile Romanciuc. – Ch., 1991. – P. 40-41.

Vatamanu, Ion. Ideal: pentru Ion Druță / Ion Vatamanu // 101 poeme: antologie. – Ch., 2011. – P. 6. – (Colecția Ideal – 2009).

Vieru, Grigore. Apă vie: lui Ion Druță // Vieru, Grigore. Lumina de taină / Grigore Vieru. – Ch., 2010. – P. 70-71.

Zadnipru, Petru. Casa Mare: lui Ion Druță // Zadnipru, Petru. Înselat de depărtări: versuri / Petru Zadnipru. – Ch., 2007. – P. 30-31.



Referințe

Scriitorul impune, autoritar, formula narativă lirico-simbolică, afirmându-se pe linia tradiției lui Ion Creangă și Mihail Sadoveanu. În primele nuvele și în lucrarea de mari proporții „Frunze de dor”, dar și mai târziu, cu deosebire în romanul „Clopotnița”, cea mai importantă scriere a sa, Ion Druță cultivă aproape fără excepție un principiu baladesc, narațiunea fiind intens colorată de atitudinea emoțională, de atașamentul simpatetic față de eroi.

Mihai Cimpoi

Cărțile sale, ca și ale marilor scriitori de la care se revendică, își iau mereu un cuvânt înainte din izvoarele scripturale nepieritoare, devenite viață în sufletul oamenilor a căror ființă interioară o aduce la vedere prin frazele sale.

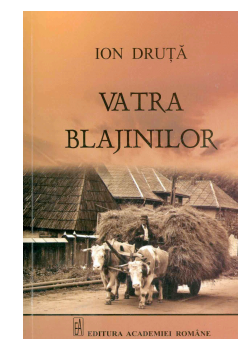
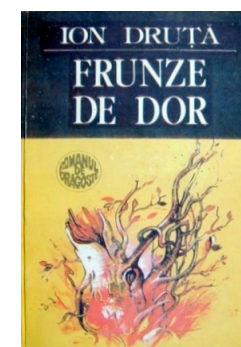
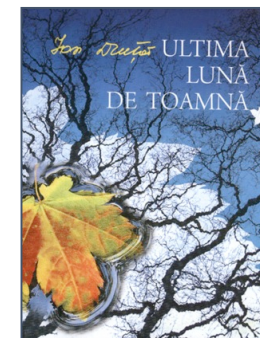
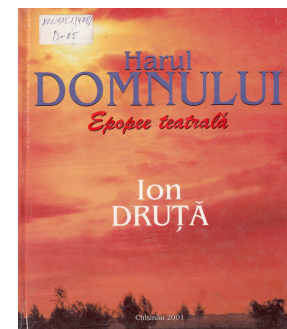
Ioan Alexandru

Discursul prozelor druțiene este unul eminamente liric, de factură accentuat poetică și poetizantă (poetizarea reprezentând o tendință estetică-stilistică), generator de stări tensionate, dramatice, molipsitoare, precum și de o tonalitate și atmosferă pline de viață.

Mihail Dolgan

Caracterizând lirismul pătrunzător al lui Ion Druță, va fi cu dreptate să recunoaștem că și în proză, și în dramaturgie scriitorul se impune ca poet și pictor – atât de însuflețit și de elevat este verbul, atât de plastice și expresive sunt culorile sale.

Valentin Oskoțki



Alcătuitor: Sabina Dodul
Responsabil de ediție: Claudia Balaban